

జానపద వ్యవస్థాపక

దేశరాజ్యలక్ష్మి

(సాహిత్య పత్రిక)

కావ్య విభాగం

వి.వి.రాజేంద్రప్రసాద్ కవి

నటసమ్రాట్, పద్మశ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు,
ఎస్. వి. రంగారావు, గుమ్మడి, నాగభూషణం,
పద్మనాభం, రావి కొండలరావు
పి. వెంకటేశ్వరరావు, ఆనందమోహన్, మాష్టర్ ఆదినారాయణ
కుమారి వాణిశ్రీ, చంద్రకళ,
అంజలీదేవి, సూర్యకాంతం, చాయాదేవి
రాధాకుమారి, ఝాన్సీ, బేబీరాణి

సాంకేతిక విపులులు

మాటలు, పాటలు - అచార్య ఆత్రేయ	ప్రొడక్షన్ కంట్రోలర్ - పి.ఎన్. రెడ్డి
సంగీతం - కె. వి. మహదేవన్	స్టూడియో - శ్రీ సాతధి స్టూడియోస్
డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఫాటోగ్రఫీ -	(హైద్రాబాద్)
ఎస్. వెంకటరత్నం, W: I: C. A.	ప్రొసెసింగ్ & ప్రింటింగ్ -
కథ : వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్,	జెమిని కలర్ లెటరేటరీ (మద్రాసు)
B. Sc.,	కాస్ట్యూమ్స్ - బి. నారాయణమూర్తి,
కెమేరా - ఎ. ఆర్. కె. మూర్తి	ఎం. రామారావు
ప్లేబాక్ - మంటసాల, పి. నుశీల,	స్టంట్ - రామపులు
ఎస్. జానకి, పిరాపుతం	సాంగ్స్ రికార్డింగ్ & రీరికార్డింగు -
ఎడిటింగ్ - అక్కినేని సంజీవరావు,	ఎ. ఆర్. స్వామినాథన్ (విజయవాడ)
A. F. B.	గార్డెన్స్)
కళ - జి. వి. నుబ్బారావు	డైలాగ్ రికార్డింగు - శోభలే, (శ్రీసాతధి
నృత్యాలు - బి. హీరాలాల్	స్టూడియో)
అసోసియేట్ డైరెక్టర్ - భీమేశ్వరరావు	స్టిల్స్ - జైహింద్ స్టూడియో (మద్రాసు)
మేకప్ - కె. నరసింహారావు	పబ్లిసిటీ - ఈశ్వర్
అఫీస్-ఇన్-చార్జ్ - ఎన్. ఎస్. మూర్తి	

దర్శక, నిర్మాత వి. బి. రాజేంద్రప్రసాద్, B. Sc.,

జగపతి అర్జున్ పిక్చర్స్

“ద స రా బు ల్లో డు”

క థా నం గ్ర హం

అ డుతూ, పాడుతూ అల్లరిచేస్తూ ఆ వూళ్ళోవారందరినీ ఆడిస్తుండే వాడు గోపి. అందుకే అందరూ ‘ద స రా బు ల్లో డు’ అనే వారు. గోపికి కుడిభుజం బోడిబాబు. బుల్లోడికి అమ్మ, నాన్న లేని లోటు లేకుండా, అన్న వాను, వదినె యశోద, తమ కన్నకూతురు చిట్టి కంటే ప్రేమగా పెరిచారు. గోపికి చిట్టంటే పంచ ప్రాణాలు. పొట్టలుకొట్టి బ్రతికే బుల్లెయ్యకు గోపి పేరు వింటేనే భయం. కాని తన ఒక్కగానొక్క కూతురు నిర్మలను గోపికిచ్చి పెళ్ళిచేసి గోపి అసినంతా కాజెయ్యాలనుకున్నాడు బుల్లెయ్య. బస్తీ చదువులు చదువుకున్న నిర్మల పల్లెటూరి బుల్లోడ్నే ప్రేమించింది. పెళ్ళి చేసు కోవాలనుకుంది. దురదృష్టవశాత్తూ, గోపి - రాధల ప్రణయ కలా పాలు నిర్మల కళ్ళబడ్డాయి. మంచి మనసుకల నిర్మల వాళ్ళ ప్రేమకు అడ్డు రాకూడదనుకుంది.

అప్పుడే తనకు కాన్సరసీ తెలిసింది. ఇక నిర్మల కోరుకుందొక్కటే వారి పెళ్ళి తను కన్నుమూసేలోగా జరిగితే చాలనుకుంది.

నిర్మల త్వరలో చచ్చిపోతుందని తెలుసుకున్న బుల్లెయ్య కనీసం అస్త్రీకి వారసుడన్నా కలిగితే చాలన్న ఆశతో పెళ్ళికి తొందర పడ్డాడు. రాధ-గోపిల ఆటపాటలు బుల్లెయ్య కళ్ళారా చూశాడు, వాళ్ళ ఆట కట్టించాలనుకున్నాడు. గోపిని దత్తు తీసుకున్న బుల్లెయ్య చెల్లమ్మ, బుల్లెమ్మతో వెంటనే గోపిని ఇంటికి తీసుకు రావలసిందని, ఇక గోపి వాను ఇంట్లో వుంటే వాడెందుకూ పనికిరాడని చెప్పాడు ప్రెసిడెంటు భూషయ్య. గయ్యాళి భార్య బుల్లెమ్మకు జడిసి ఏమీ మారు మాట్లాడలేదు.

గోపీ పుట్టినరోజు. తను చిన్నప్పుడే దత్తుపోయినటు తెలుసుకుని కృంగిపోయాడు. బుల్లెమ్మ ఇంటికి వెళ్లలేనని ఎంతో ప్రాధేయ పడ్డాడు. కానీ, వెళ్లక తప్పలేదు. వెళ్లిన మొదలుకొని పచ్చడి మెతుకులు, బండెడు చాకిరీ; నేస్తాలతో తిరక్కుడదని అసలు బయటికే వెళడానికి వీలేదని బుల్లెమ్మ అంక్షపెట్టింది, మంచానవున్న రాధ తల్లితో బుల్లెయ్య...తన అల్లుడు కాబోతున్న గోపీతో రాధ విచ్చలవిడిగా తిరుగుతోందని, తన కూతురు జీవితానికే అడ్డు తగులుతోందని చెప్పాడు, అది విని రాధ నిర్భాంతపోయింది. నిర్మల జీవితానికి తానెన్నడూ అడ్డురానని తల్లిమీద ఒత్టేసి చెప్పింది. తన బిడ్డమీద పడ్డ అపనిందను భరించలేక, గుండె బ్రద్దలై రాధ తల్లి కన్నుమూసింది. రాధ అనాథకాకుండా అక్క యశోద తనింటికి తీసుకెళ్ళింది. గోపీ కిడ్నీ తెలిసింది. రాధను పల్కరించబోతే ఆది చూచి బుల్లెమ్మ నానా రభస చేసింది.

గోపీకి రాధను ఎరగా చూపించి. తమ అస్తంతా కాజెయ్యటానికి వానూ, యశోదలే పన్నాగం పన్నారంది బుల్లెమ్మ. భరించలేని యానిందతో కృంగిపోయాడు వాను. గోపీ యిక తమ గడపే తొక్క రాదని ఒత్టేశాడు.

బుల్లెమ్మ ఇంట్లో చిన్నాన్న పచ్చడి మెతుకులు తినడం చూడలేని చిట్టి; చిన్నాన్నకు వెన్నముద్దలు తీసుకెళ్ళింది. వసిపిల్లనే జాలైనా లేకుండా బుల్లెమ్మ చిట్టినీ నేలమీదకు నెట్టింది. దానితో చిట్టికి జ్వరం వచ్చింది. చిన్నాన్ననే కలవరించటం మొదలుపెట్టింది, చిన్నాన్న రాకపోతే చిట్టి బ్రతకదన్నా రందరూ. చిట్టినీ కాపాడుకోవటం కోసం గోపీ అన్న ఒట్టునుకూడా కాదని: వాను ఇంటికి వెళ్ళాడు, దానికి బుల్లెమ్మ అల్లరిచేసి వాళ్లు యీ యింట్లోవుంటే తను బావిలోపడి చస్తానని అంది. 'మామూలంగా మీ రెండుకు బావాలి, మేమేపోతాం' అని యశోద, వానుణ్ణి ఇళ్ళు కాళిచేశారు ఎవరు ఆశ్రయం ఇస్తామన్నా వద్దవి వాను సతంలో కాపురం

వాళ్ళను ఖాళీచేయించి, సత్రాన్ని లైబరీగా మార్చమని ప్రెసిడెంటు భూషయ్యను బుల్లెయ్య ఒత్తిడి చేశాడు.

ఆఖరికి...వాసు కుటుంబం పాలేరు వెంకయ్య గొడ్లచావిట్ల కాపురం పెట్టవల్సి వచ్చింది.

రాధకు ఎవరితోనన్నా పెళ్లి జరిపిస్తే, గోపి తప్పక తన కూతురును చేసుకుంటాడని ఆలోచించాడు బుల్లెయ్య. అందుకే రాధకూ, బోడి బాబుకూ పెళ్లి ఖాయం చేయించాడు. యీ విషయం తెల్సిన నిర్మల గోపీని పెళ్లాడమని రాధను బ్రతిమిలాడింది, కాని రాధ నిరాకరించింది. గోపీతో రాధ పెళ్లి చూడాలని బ్రతికున్న నిర్మల, రాధకు ఇంకొకరితో పెళ్లి జరగతముందే తాను చనిపోవాలనుకుంది అందుకై అపత్యాలు చేసి, తినగూడనివన్నీ తింది. అప్పుడైనా గోపి-రాధల పెళ్లి జరుగుతుందని ఆశించింది.

రాధ ఇంకొకరిని పెళ్లాడుతున్నట్లు గోపికి తెలిసింది. 'ఎందుకిలాచేశావని' రాధను అడిగాడు. 'నిర్మల నిన్నెంతగానో ప్రేమించింది. అరిత వ్యాధిలోనూ, నీకోసమే బ్రతికుంది' అంది రాధ. నిర్మల చనిపోడానికి వీలేదని, తానుబ్రతికించుకుంటానని గోపి వెళ్లాడు. బుల్లెయ్య నిర్మలతో గోపి పెళ్లి ఖాయం చేశాడు.

తిరిగి దసరా పండుగ వచ్చింది. అటు గోపి, ఇటు బోడిబాబు, పెళ్లి వూరేగింపులు బయలు దేరినవి. ఎలాగైనా గోపినితప్పించి, రాధతో పెళ్లి జరిపించాలని బోడిబాబు ప్లాను. అది తెల్సి బుల్లెయ్య రాధ వాళ్ళున్న గొడ్లచావిడికి నిప్పంటించమని తనగుండాలను పంపాడు. నిర్మల తల్లి రమణమ్మద్వారా యీ విషయం తెల్సుకున్న గోపి వున్న పళంగా పరిగెత్తాడు. నిర్మల... రాధ వాళ్ళను మంటలనుండి తప్పించాలని రక్తం కక్కుకుంటూ... అలాగే బయలుదేరింది.

బుల్లెయ్య గుండాలు గోపిని చుట్టుముట్టారు.

మంటలో చిక్కుకున్న వాసు, యశోద, చిట్టి రాధలేమయ్యారు ?

రాధ - బోడిబాబుల పెళ్లి జరిగిందా ?

రాధ వాళ్ళను కడించాలని, రక్తం కక్కుకుంటూ వెళ్ళిన నిర్మల ఏమైంది బుల్లెయ్య గుండాల చేతిలో చిక్కుకున్న గోపి విషయమేమిటి ?

ద స రా బు ల్లో డు

పాటలు :-

పాట నెం. 1

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ

పాడినవారు : మంటసాల, పితాపురం & కోతన్

గోపి : ఓ...మల్లయ్యగారి ఎల్లయ్యగారి కల్లబొల్లి బుల్లెయ్య
అయ్య బుల్లెయ్య నీ అవతారాలు ఎన్నయ్యో...
గట్టులు కొట్టి పాలం కలుపుకుంటాడు....

బోడి : ఒక బుల్లెయ్యో...

గోపి : పాట్టలు కొట్టి దినం గడుపుకుంటాడు

బోడి : ఒక ఎల్లయ్యో...

గోపి : ఓ...చిన్నవాళ్ళ రెక్కల కష్టం...యిక్కడ దోస్తాడు...

బోడి : ఓ హో హో హో...

గోపి : ఆ బుల్లెయ్యో పెద్దవాళ్ళకు కట్టలు కట్టలు అక్కడ యిస్తాడు...

కోతన్ : బుల్లెయ్యో...అక్కడ యిస్తాడు... || ఓ మల్లయ్యో ||

గోపి : ప్రతి ఒకడూ తినమరిగినవాడూ...ప్రజలపేరే చెబుతూంటాడు

బోడి : వహ...వ...వహ...వ...వారే వా...

గోపి : నిలదీసి...నీ ప్రజలెవరంటే - నిన్ను కాస్త తినమంటాడు

దొంగలు దొంగలు ఈళ్ళు పంచుకొని దొతలై పోతుంటే

వాటా దొరకని వాడు వేరేపార్టీ పెడతాడు...ఓ...

అనలు పార్టీ నాదీ నాదని - వాళ్ళల్లరి పడుతూంటే...

గోపి : గోడమీద పిల్లిలాగా బుల్లెయ్యంటాడు

బోడి : అహ! కొట్టుకు తింటాడు

కోతన్ : హేయ్...హేయ్...హేయ్...హేయ్...

గోపి : లింగం మింగిన బుల్లెయ్యో-గుడిని మింగేదెప్పుడయ్యా?

కోతన్ : మింగ్...మింగ్...మింగ్...మింగ్...

గోపి : గుడినీ లింగాన్ని గుటుకున మింగే-మొనగాడే నీ మొగుడయ్యా

|| ఓ మల్లయ్యో ||

గోపి : క...క...క...క...కల్లయ్య -

కోతన్ : బు...బు...బు...బు...బుల్లెయ్యో

బోడి : కల్లయ్యో...బుల్లెయ్యో

కోతన్ : కల్లబొల్లి...బుల్లెయ్యో...ఊ ఊ... ఇయ్యో...

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ
పాడినవారు : మంటసాల, సుశీల,
యస్. జానకి అండ్ కోతన్

రాధ : నల్లవాడే అమ్మమ్మమ్మ అల్లరి
పిల్లవాడే

నిత్యల : చిన్నవాడే అయ్యోయ్యో మనచేత చిక్కినాడే... ||నల్లవాడే||

శోపి : ఓ....లమ్మీ...చిన్నవాడనుకొని చేతదీస్తే
ముంచుతాడే...కొంప ముంచుతాడే -

రాధ : సున్నమైన వెన్నలా మింగుతాడే

నిత్యల : చద్ది నీళ్లైన చల్లలా తాగుతాడే

శోపి : వెన్నముద్దకని వెనకెనక వస్తాడే

అమ్మాయిలు:వచ్చాడే...వచ్చాడే...వచ్చాడే

అబ్బాయిలు:యిచ్చాడే...యిచ్చాడే...యిచ్చాడే...

శోపి : వెచ్చంగ ఒకటిచ్చి వెక్కిరించి పోతాడే...

||నల్లవాడే||

నిత్యల : నెమలి ఈక పెట్టవే...

అబ్బాయిలు:డు డుం...డుడుం...డుం...

నిత్యల : మురళి చేతికివ్వవే

అమ్మాయిలు:చించాం...చించాం...

శోపి : అబ్బో వాయిస్తాడిప్పుడు వుండవే...

వదలగొడతాడు తుప్పలూ-

చూడు...చూడు...చూడవే...

||నల్లవాడే||

నిత్యల : ఆ ముద్దు కృష్ణుడే యీ మొద్దుగుమ్మడే

రాధ : ఆలమంద ఎక్కడే-కోతిమూక వున్నదే

శోపి : అనాడు నాకున్న ఆరువేల భామల్లో మీరిద్దరెవ్వరు?

మీలో నా ముద్దుగుమ్మ ఎవ్వరు? సువ్వా నా ముద్దుగుమ్మా?

నిత్యల : ఆఁ

శోపి : అయితే ఓ ముద్దు యిమ్మా-

రాధ : అహఁ

నిత్యల : ఇవ్వనా...ఇవ్వనా?

రాధ : ఇచ్చింది చాలునా?

రాధ,నిత్యల: ఓహోహో...కృష్ణుడూ-ఓ ముద్దు గుమ్మడూ...||నల్లవాడే||

శోపి : ఓలమ్మీ...చిన్నవాడనుకొని చేతదీస్తే

ముంచుతాడే కొంప ముంచుతాడే.....

పాట నెం. 3

తచయిత : ఆచార్య ఆశ్రేయ
పాడినవారు : మంటసాల - సుశీల

గోప : అరెరెరె...ఎట్టాగో వున్నాదిఓలమ్మీ
ఏటేటో అవుతూంచే చిన్నమ్మీ...
॥ఆరినీ...ఎట్టాగో॥

రాధ : అరెరెరె...అట్టాగో ఉంటాది ఓరబ్బి
ఎట్టాగో అవుతాది చిన్నబ్బి...

॥ఓరినీ...అట్టాగో॥

గోప : మొలలోతు నీళ్ళల్లో మొగ్గలే నువ్వుంటే
నీ ఓంటి నిగనిగతో నీళ్ళు మెరుస్తుంటే
పొదచాటునా నేను మాటేసి చూస్తుంటే
నువ్వు తానాలు అదావు...ఓలమ్మీ
నా పాణాలు తీశావే చిన్నమ్మీ...
మొగ్గలు ఒక్కొక్క రేకిప్పుకున్నట్టు
నీ చక్కదనాలు నే నొకటొకట చూశాను...
జడ చూస్తే...

॥అరెరె...ఎట్టాగో॥

రాధ : ఊఁ

గోప : మెడ చూస్తే

రాధ : అహఁ—

గోప : జబ్బుల నునుపు చూస్తే

రాధ : హఁ

గోప : కనరాని ఒంపులన్నీ ఓలమ్మీ,
కని కనిగా చూస్తేనే చిన్నమ్మీ...

॥అరెరెరె...అట్టాగో॥

గోప : తడిసీ నీ తెల్లకోక తపతపా మన్నది
తడబడి నా గడుసు మనసు దడాదడా మన్నది

రాధ : ఓ రి నీ.....

గోప : కళ్ళు మూసుకొనినని గొల్లున నువ్వు నవ్వితే..

రాధ : -నవ్వు-

గోప : చురకల్లై తగిలింది ఓలమ్మీ-ఉడుకెక్కి పోయిందే చిన్నమ్మీ...

॥అరెరె...ఎట్టాగో॥

రాధ : అరెరెరె...అట్టాగో

పాట నెం. 4

తళయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ

పాడినవారు : మంటసాల-నుశీల

శోప : పచ్చగడ్డి కొనేటి పడుచు పిల్లోయ్

నీ పైటకొంగు జారిందే గడుసు పిల్లా...

॥పచ్చగడ్డి॥

రాధ : కొంగు జారితేముంది

గడుసు పిల్లోడా

నీ గుండె, : చిక్కుకుందేమో

చూడు బుల్లోడా

శోప : కొప్పులోన బంతిపూలు

గునుస్తున్నవి

చెప్పలేని వూసులేవో

చెప్పుతున్నవి

రాధ : వూసులన్నీ వింటివా వూసుకోవవి

అశలై, బాసలై అంటుకొంటవి...

శోప :

వరిచేను కోతకొచ్చి పంగుతున్నది

పంపులన్నీ వయసొచ్చి పొంగుతున్నవి

రాధ : వయసుతోటి మనసేమో పోరుతున్నది

వలపులోనె రెంటికి ఓడ్డికున్నది...

శోప -

కొడవలితో లేతగడ్డి కోసుకొంటివి

కొంటి చూపుతో-గుండె దూసుకొంటివి

రాధ : గడ్డిమోపు తలపైన మోసుకొని

శదునువాడ్ని తలపుల్లో దాచుకొంటివి.....

శోప : పచ్చగడ్డి...

రాధ : అఁ కొంగుజారితేముంది.....

॥పచ్చగడ్డి॥

॥పచ్చగడ్డి॥

సాంగ్ నెం. 5

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ

పాడినవారు : మంటసాల, పిర్రాపుతండ్రికోతన

బోడి : ఓ.....మల్లయ్యగారి ఎల్లయ్యగారి.....బుల్లెమ్మా

బుల్లెయ్యగారి చెల్లెమ్మా...

నీపురాణమంతా బుట్టికథగాచెబుతామమ్మా...

వినరా బుల్లెమ్మ వీరగాథలు వీనులవిందుశా...

॥వినరా॥

బోడి : బుల్లెమ్మంటే పల్లెటూళ్ళలో ఎల్లరెరిగిన
యిల్లాలండి—

కోరన్ : తందాన తాన

బోడి : ||వినరా||

పిల్లికి బిచ్చం పెట్టని తల్లి

కోరన్ : బుల్లెమ్మా -

బోడి : ఎంగిలి చేత్తో కాకిని తోలని

కోరన్ : బుల్లెమ్మా—

బోడి : తవుడూ, చిట్టూ, ధాన్యం, గిన్నం

ఊళ్ళో అమ్మి

పాలూ, పెరుగూ, వెన్నా, నెయ్యి బస్తీకమ్మి

కడుగు నీళ్ళే మొగుడి ముఖాన డతావమ్మా—

ఒకడు : అయ్యో... ..

బోడి : కడుపు కట్టి...మూటలు కట్టి దా వమ్మా...

కోరన్ : దాస్తావమ్మా—

బోడి : ||హేయ్-వినరా

చదివేదేమో రామాయణము

నంసాతంలో రావణయుద్ధము

పాతివ్రత్యమే పారాయణము

పచ్చడిమెతుకులె భర్తకు దినము

పిల్లా మేకా లేరు కదమ్మా...

యీ పినినిగొట్టు బ్రతుకేం ఖర్మా...

ఒకడు : నీ ఖర్మా...

బోడి : హేయ్....వినరా.....

పాట నెం. 6

రచయిత : ఆచార్య ఆశ్రేయ

జాడినవారు : మంటసాల-నుశీల

రాధ : చేతిలో చెయ్యేని చెప్ప బావా

చేసుకున్న బానలు చెరిగి పోవనీ

మతచి పోవనీ...

||చేతిలో||

శోప : చేతిలో చెయ్యేని చెప్ప రాధా

చేస్తున్న వూహలు మానిపోవనీ

మాటిమాటికి

మాటిమాటికి

రాధ : పాడుకున్న పాటలు పాతబడిపోవని
 చిలిపిగ అడుకొన్న అటలకు అలుపు రానివ్వనని
 గోప : పడుచుగుండె బిగువులు నడలిపోనివ్వనని
 దుడుకుగ వురికిన పరువానికి
 అడుకు తగ్గిపోదని...

రాధ :

॥చేతిలో॥

కన్నెగా కన్నకలలు కథలుగా చెప్పాలి
 గోప : మనకథ కలకాలం చెప్పినా
 కంచితెళ్ళకుండా... ..

రాధ : మనటంట జంటలకే కన్నుకుట్టుకోవాలి
 గోప : ఇంక ఒంటరిగా వున్నవాళ్ళు
 జంటలై పోవాలి...

రాధ :

॥చేతిలో॥

గోప :

॥చేతిలో॥

పాట నెం.7

రచయిత : ఆచార్య ఆత్రేయ

పాడినవారు : సుశీల-ఎస్. జానకి

రాధ : నల్లవాడే...అమ్మమ్మ...అల్లరి పిల్లవాడే
 నిత్యం:చిన్నవాడే...ఓయమ్మ..రాధకే చిక్కినాడే
 రాధ: లేదమ్మ లేదు...రుక్మిణికే దక్కినాడే...
 నిత్యం : వెన్నవంటి మనసున్న చిన్నవాడే

॥నల్లవాడే॥

రాధ : చిన్ననాటినుండి నువ్వుకోరుకున్నవాడే...

నిత్యం : ప్రేమకే బానిసై పోతాడే

రాధ : కాదమ్మ-భక్తకే దానుడై వుంటాడే...

॥నల్లవాడే॥

రాధ : నువ్వు వావి వతన వున్నదానివీ

నిత్యం: నువ్వు వలపు దోచుకున్నదానివీ
 మనసిచ్చి-మాట పుచ్చుకుంటివి-

రాధ : మంచితనముతో-నువ్వు గెలుచుకొంటివీ-

నల్లవాడే॥

రాధ : రాధాకృష్ణణ్ణా కథలేనమ్మా

నాకు ఎన్నడూ అలాగేలేదమ్మా రాధలేనమ్మా-

నిర్మల: రాధాకృష్ణుల ప్రేమే పవిత్రము-
లోకానికే అది అదర్శము-

రాధ : గోపాల బాలుడూ-

నిర్మల: నీ ప్రేమ లోలుడూ-గోపాలకృష్ణుడూ-

రాధ : నీపాలి దేవుడు

నిర్మల: వాడు నీవాడే

రాధ : కాదు నీవాడే

నిర్మల: కాదు నీవాడే

రాధ : కాదు కాదు-కానే కాడే ...

నిర్మల: నల్లవాడే ...అమ్మమ్మ అల్లరి పిల్లవాడే.....

పాట నెం. 8

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ
పాడినవారు : మంటసాల

వెళ్ళిపోతున్నావా...అమ్మా—

యిల్లు విడిచి నన్నుమతచి వెళ్ళిపోతున్నావా?

॥వెళ్ళిపోతున్నావా॥

నువ్వే అమ్మని

అన్నే నాన్నని అల్లారుముద్దుగా పెరిగానే

ఈ లోకం ఎరుగక బాధే తెలియక

పనిపాపడిలా పెంచారే....

అమ్మా, ఏమై పోవాలి...?

నేనెలా బ్రతకాలి...?

॥వెళ్ళిపోతున్నావా॥

పంపకాలే: తలవంపులనీ

రెండు యిళ్ళను కలుపుతాననీ

పెంపక మీచ్చా రానాడు

అ దత్తే నేడు నా దేవుళ్ళను

నడివీధికి లాగిందమ్మా—

నవ్వుల పాలు చేసిందమ్మా -

ప్రాణం దేహం విడిపోతున్నవి

పాలమననూ కన్నీరై నది

ఎవరో పెట్టిన అనలం తగిలీ

యిందరి మమతలు బలికోరినదీ

॥వెళ్ళిపోతున్నావా?॥

అమ్మా ఏమై పోవాలి
నేనింకెలా బ్రతకాలి
ఇంకెలా బ్రతకాలి?
ఎలా బ్రతకాలి...?

పాట నెం. 9

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ

పాడినవారు : సుశీల

చేతిలో చెయ్యేసి చెప్పు బావా
చేసుకున్న బానలు
చెప్పుకున్న పూనులు
చెరిపి వేస్తానని...
మరచి పోతానని.....
పాడుకున్న పాటలు
పాతవని పూరుకో-ఆ

॥చేతిలో॥

మాటలన్ని మా పేని
కొత్తపాట పాడుకో.....

॥చేతిలో॥

మాట తప్పిపోయినా
మనిషి బ్రతికితే చాలు-మన
మమత చంపుకున్నా-ఒక
మంచి మిగిలితే చాలు.....

॥చేతిలో॥

తెలియక మనసిచ్చినా
తెలిసి కుమిలి పోతున్నా-మిమ్ము
కలపమని ముక్కొట్టి
దేవతలను మొక్కుతున్నా.....

॥చేతిలో॥

నెం. 10 - శ్లోకం

రచయిత : ఆచార్య ఆత్మేయ

పాడినవారు : మంటసాల

స్వార్థమే తాండవించు యీ జగతిలోన
మంచి ఇంకను కలదని మనకు తెలుప
చెలిమి కోనమే త్యాగమ్ముచేసి యిచట
విశ్రమించిన దొక్క పవిత్రమూర్తి !!!

జనరల్ ఆర్ట్ పిక్చర్స్

దసరాబుల్లేడు

